

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE cu privire la recurs

învinuirea lui

Mihail Iuzu, Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan
(art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal)

(Dosarul nr. 1ra-1280/23)
(1-16015373-01-1ra-07082023)

Procedura judecării recursurilor depuse până la 01 septembrie 2023; Art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - recursul procurorului inadmisibil, deoarece argumentele nu exclud versiunea acceptată de curtea de apel; recursul nu poate fi admis din alte considerente decât cele invocate în recurs; admiterea în procesul penal a înregistrărilor audio efectuate de persoane private.

02 octombrie 2024

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Tudor Berdilă
Instanța de apel – Vitale Movilă, Evghenii Dvurecenschii, Nina Veleva,
Ludmila Caraiianu, Serghei Gubenco, Andrei Mironov
Instanța de recurs – Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun, Nadejda
Toma, Victor Boico

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Mihail Iuzu, Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Bleșceaga, *Președinte*,
Vladislav Gribincea,
Ghenadie Eremciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Mihail Iuzu, Petru Cazan și Veaceslav Cojocaru s-au născut în 1984, 1979 și 1978 în or. Leova. Ei a fost acuzați de trafic de influență săvârșit de două sau mai multe persoane (art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal).

2. Mihail Iuzu, Petru Cazan și Veaceslav Cojocaru au fost apărați în instanța de apel de avocații Serghei Rusev, Ivan Ormanji și, respectiv, Igor Șcheau.

3. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința din 18 ianuarie 2019, Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan au fost găsiți vinovați de infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal. Mihail Iuzu a fost achitat deoarece nu a fost constatată existența faptei infracțiunii.

4. Instanța de apel a respins apelul avocatului Igor Șcheau și a condamnatului Cojocaru Veaceslav și a admis apelul procurorului, a casat parțial sentința și l-a achitat pe Mihail Iuzu pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. În rest, sentința a fost menținută. La 25 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a trimis cauza la rejudecare în instanța de apel.

5. La 18 aprilie 2023, Curtea de Apel Comrat a respins apelul avocatului Igor Șcheau și a condamnatului Cojocaru Veaceslav și a admis apelul procurorului, a casat parțial sentința și l-a achitat pe Mihail Iuzu de săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Decizia motivată a fost pronunțată la 07 iunie 2023.

6. La 22 iunie 2023, avocatul Igor Șcheau, împreună cu condamnatul Veaceslav Cojocaru, au atacat cu recurs, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. La 06 și 11 iulie 2023, procurorul Lilia Sîrbu a depus două recursuri prin care solicită casarea parțială a deciziei în privința lui Iuzu Mihail și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în această parte.

7. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 21 mai 2013, iar cauza penală a fost transmisă în instanța judecată la 29 aprilie 2016. Prima instanță a examinat cauza în perioada 10 iunie 2016 – 18 ianuarie 2019. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele: 06 februarie 2019 – 18 august 2020; 07 iulie 2021 – 07 iunie 2023. Curtea Supremă de Justiție a examinat cauza în perioada: 22 octombrie 2020 – 25 ianuarie 2021. Dosarul a ajuns din nou în Curtea Supremă de Justiție la 07 august 2023.

8. Dosarul a fost repartizat aleatoriu completului Curții Supreme de Justiție compus din judecătorii Sergiu Daguța, Anatol Țurcan și Ghenadie Eremciuc. Din motivul demisiei judecătorului Sergiu Daguța, la 10 iulie 2024, cauza penală a fost repartizată completului de judecată compus din judecătorii Vladislav Gribincea, Anatol Țurcan și Ghenadie Eremciuc. Prin Legea nr. 239/2024 din 13 septembrie 2024 (în vigoare din 26 septembrie 2024) au fost introduse modificări în Legea nr. 65/2023. Art. 18 alin. (1) din Legea nr. 65/2023 a fost completat cu prevederea conform căreia, în perioada examinării contestației împotriva hotărârii cu privire la eșuarea evaluării externe, judecătorul vizat nu poate emite acte de dispoziție. Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/25 din 02 iulie 2024 a fost constatată eșuarea evaluării externe de către judecătorul Anatol Țurcan. La 08 iulie 2024, Anatol Țurcan a depus contestație împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, care încă nu a fost examinată. Prin urmare, începând cu 26 septembrie 2024, judecătorul Anatol Țurcan nu poate participa la soluționarea recursurilor. În baza încheierii Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție din 26 septembrie 2024, locul acestuia în complet a fost luat de judecătorul Stella Bleșceaga.

ÎN FAPT

9. Mihail Iuzu, Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan au fost învinuiți de trafic de influență. În perioada aprilie 2013 - 21 mai 2013, în orașul Leova, aceștia ar fi acționat coordonat și au pretins 2.500 de euro de la Iurie Midor, susținând că au influență asupra ofițerului de urmărire penală și procurorilor din Leova. Scopul influenței ar fi fost de a determina funcționarii să nu-l atragă la răspundere penală pe Iurie Midor și să claseze cauza penală împotriva acestuia pornită conform art. 287 alin. (3) Cod penal. Potrivit acușării, în martie 2012, Iurie Midor a avut un conflict cu Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan, care a dus la reținerea sa pentru 72 de ore în cauza penală pornită conform art. 287 alin. (3) Cod penal. Ulterior, Veaceslav Cojocaru a solicitat de la Iurie Midor 350 euro pentru a „aplana” conflictul, sumă care a fost transmisă. Ulterior, Cojocaru a mai cerut 2.500 euro, 500 euro erau pentru el, 1.000 euro pentru procuror și 1.000 euro pentru Mihail Iuzu, șeful serviciului de urmărire penală la IP Leova. Iurie Midor a înregistrat cu telefonul mobil discuțiile cu inculpații avute pe 16 și 18 mai 2013 și a raportat cazul la CNA. La 21 mai 2013, Iurie Midor a transmis cei 2.500 euro preținși. Banii au fost primiți de Veaceslav Cojocaru, iar transmiterea a fost documentată de organul de urmărire penală. Faptele lor au fost calificate conform art. 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

10. Acuzarea și-a bazat învinuirea pe înregistrarea convorbirilor din 16 și 18 mai 2013, pe documentarea transmiterii banilor, precum și pe declarațiile lui Iurie Midor și a altor martori. Potrivit lui Iurie Midor, la 16 și 18 mai 2013 el a înregistrat audio cu telefonul mobil discuțiile avute cu Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan. Pe 18 mai 2013, la discuție a participat și o persoană care s-a prezentat ca fiind Mihail Iuzu. Un raport de expertiză fonoscopică din 22 iunie 2015 (vol. 2 f.d. 192-201) a

constatat că vocile din discuțiile avute la 16 mai 2013 probabil au fost ale lui Iurie Midor, Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan. În ceea ce privește înregistrarea din 18 mai 2013, nu a putut fi stabilit ale cui sunt vocile celor patru persoane, din cauza zgomotului puternic de fundal. În instanța de judecată, Iurie Midor a confirmat convorbirile avute pe 16 și 18 mai 2013, însă a declarat pe la întâlnirea din 18 mai 2013 a participat o altă persoană decât inculpatul Mihail Iuzu (vol. 3 f.d. 99-101; vol. 4 f.d. 74 -75).

11. La 18 ianuarie 2019, Judecătoria Cahul, sediul Cantemir, i-a găsit vinovați pe Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal. Veaceslav Cojocaru a fost condamnat la trei ani și șase luni de închisoare, iar Petru Cazan la doi ani de închisoare. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe termen de probă de trei ani pentru Veaceslav Cojocaru și de doi ani pentru Petru Cazan. Mihail Iuzu a fost achitat, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanța și-a bazat concluzia cu privire la stabilirea vinovăției pe declarațiile lui Iurie Midor. Martorul Mihail Revenco, unchiul lui Iurie Midor, a confirmat conflictul, menționând că nu a auzit despre sume de bani în întâlnirile informale, dar a auzit despre extorcare. Înregistrările audio efectuate de Iurie Midor au demonstrat că inculpații au solicitat bani în schimbul promisiunii de influențare a procesului penal. Înregistrările convorbirilor dintre Veaceslav Cojocaru, Petru Cazan și Iurie Midor sunt veridice, se încadrează în logica învinuirii, și anume influențarea persoanelor implicate în efectuarea urmăririi penale în cauza de huliganism pentru ca Iurie Midor să nu fie supus răspunderii penale. Din convorbirile duse rezultă cu certitudine că, inculpatul Veaceslav Cojocaru îl asigură pe Iurie Midor, că a contactat persoana publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, inculpatul Mihail Iuzu, și a discutat referitor la cazul de huliganism agravant. La asigurat pe Iurie Midor, că de îndată se va duce la persoana publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, inculpatul Mihail Iuzu, și va scrie totul din nou după care va trebui să vină și Iurie Midor să schimbe declarațiile și va fi totul bine. În ceea ce-l privește pe Mihail Iuzu, acesta a declarat că, în 2013 el, în calitate de Comisar adjunct și Șef al Serviciului de Urmărire Penală, a fost informat despre incidentul dintre Iurie Midor și Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan, însă nu a discutat cu Veaceslav Cojocaru și Petru Cazan despre clasarea cazului de huliganism. El nu a dat indicații ofițerului Vitalie Gîrbu în legătură cu acest caz.

12. La 31 ianuarie 2019, avocatul Igor Șcheau, împreună cu condamnatul Veaceslav Cojocaru, au depus apel și au solicitat casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri prin care Veaceslav Cojocaru să fie achitat. Potrivit apelului, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal. Acuzațiile aduse de Iurie Midor, care este singurul martor incriminator, nu au fost susținute de alte probe concludente. Martorii Vitalie Gîrbu, Mihail Revenco, Valeriu Babenco și Alexandru Bejenaru au confirmat neimplicarea lui Veaceslav Cojocaru în faptele incriminate. Expertiza

fonoscopică a demonstrat că înregistrările audio din 18 mai 2013 furnizate de Iurie Midor nu au o calitate adecvată pentru a permite identificarea vorbitorilor. Din această cauză, concluziile care ar putea asocia vocile din acele înregistrări cu Veaceslav Cojocar nu pot fi formulate. Veaceslav Cojocar a declarat că suma de 2.500 de euro primită de la Iurie Midor reprezenta o compensație pentru prejudiciul suferit de el. Apelanții au mai făcut referire la întreruperea ilegală a urmăririi penale pornite împotriva lor în perioada 28 februarie - 24 aprilie 2015, contrar art. 20, 52, 259 din Codul de procedură penală. În această perioadă, nu a fost solicitată prelungirea termenului de urmărire penală, ceea ce atrage nulitatea absolută a tuturor acțiunilor procesuale desfășurate ulterior. Conform art. 94 alin. (1) pct. 4), 8) din Codul de procedură penală, probele obținute ilegal nu pot fi utilizate în instanță. Iurie Midor nu a oferit explicații clare cu privire la modul în care au fost realizate aceste înregistrări. Înregistrările realizate fără autorizație nu respectă cerințele legale, ceea ce le face nule ca probe. De asemenea, a existat o inconsistență în declarațiile lui Iurie Midor. El a afirmat inițial că și Mihail Iuzu a fost implicat în cererea de bani, dar a negat aceasta în instanța de judecată.

13. La 01 februarie 2019, procurorul Liliana Lungu a depus apel și a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Mihail Iuzu să fie condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la patru ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sfera publică pe un termen de cinci ani. Procurorul susține că instanța de fond nu a analizat cumulativ probele prezentate de acuzare, în special a înregistrărilor comunicațiilor între Mihail Iuzu, Iurie Midor, Veaceslav Cojocar și Petru Cazan. Aceste înregistrări conțin conversații care evidențiază implicarea directă a inculpatului în comiterea infracțiunii. Stenograma anexată la dosar ilustrează clar vinovăția lui Mihail Iuzu.

14. La 18 august 2020, Curtea de Apel Cahul a respins apelul apărării. Apelul procurorului a fost admis, a fost casată parțială sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Mihail Iuzu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de acesta. Instanța de apel a confirmat vinovăția lui Veaceslav Cojocar și Petru Cazan în comiterea infracțiunii de trafic de influență. Completul a concluzionat că, deși avocatul Igor Șcheau a susținut că banii primiți de Veaceslav Cojocar erau pentru repararea prejudiciului cauzat prin huliganism, din înregistrările audio rezultă că suma de 2.500 euro era destinată influențării funcționarilor publici. Martorul Iurie Midor a confirmat că banii au fost solicitați pentru a obține clasarea dosarului. Instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a aplicat greșit normele de drept procesual în cazul lui Mihail Iuzu. Temeiul de achitare folosit de prima instanță, precum că nu a fost demonstrată existența faptei infracționale, a fost greșit. Instanța de apel a stabilit că traficul de influență din partea inculpatului Mihail Iuzu în raport cu organul de urmărire penală și procurorii din Procuratura Leova nu a fost probat. Multiplele circumstanțe neclarificate de către acuzare nu permiteau instanțelor judecătorești să constate în afara unui dubiu rezonabil că inculpatul Mihail Iuzu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod

penal. Niciuna din probele administrate nu a demonstrat că Mihail Iuzu ar fi pretins sau acceptat personal mijloace bănești. Instanța de apel a mai constatat că nicio probă administrată nu demonstrează că inculpatul Mihail Iuzu a avut intenția sau a încercat să influențeze un funcționar public.

15. La 08 octombrie 2020, avocatul Igor Șcheau, în comun cu condamnatul Veaceslav Cojocaru, au depus recurs. Ei au solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. La 15 octombrie 2020, procurorul Mihail Tomița, a declarat recurs, în care solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel. Ambele recursuri reiterau motivele din apelurile depuse de părțile respective.

16. La 25 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a admis recursurile, a casat decizia Curții de Apel Cahul 18 august 2020 și a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel. Instanța de recurs a reținut că instanța de fond a adus mai multe motive pentru achitarea lui Mihail Iuzu, dar acestea sunt contradictorii. Prima instanță a afirmat că nu s-au găsit dovezi care să susțină acuzația de trafic de influență, în timp ce alți inculpați au fost condamnați pentru asemenea fapte. Instanța de apel nu a corectat aceste erori. În decizia instanței de apel sunt motive contradictorii de achitare a lui Mihail Iuzu. Acuzarea nu a clarificat multe circumstanțe ce împiedică stabilirea vinovăției acestuia „în afara oricăror dubii”. Deși motivele invocate de instanță susțin achitarea, conform dispozitivului, fapta nu a fost săvârșită de inculpat. De asemenea, instanța nu a justificat respingerea probelor acuzării în cazul lui Mihail Iuzu, inclusiv a declarațiilor martorilor și a altor dovezi.

17. La 18 aprilie 2023, Curtea de Apel Comrat a respins apelul avocatului Igor Șcheau și a condamnatului Veaceslav Cojocaru. Apelul procurorului a fost admis, a fost casată sentința în ceea ce privește achitarea lui Iuzu Mihail, și, în această parte, instanța a pronunțat o hotărâre nouă. Mihail Iuzu a fost achitat deoarece fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii. În rest, sentința a fost menținută. Decizia motivată a fost pronunțată la 07 iunie 2023.

18. Instanța de apel a stabilit că Veaceslav Cojocaru a primit 2.500 euro de la Iurie Midor pentru a influența un caz penal. Ea a conchis că suma de bani nu a fost destinată reparării prejudiciului, ci influențării persoanelor publice, fapt confirmat prin înregistrările audio și martori. Colegiul a respins argumentul avocatului Igor Șcheau referitor la prelungirea termenului de urmărire penală. Potrivit ordonanței procurorului din 29 decembrie 2014, termenul de urmărire penală a fost prelungit până la 28 februarie 2015. La 24 februarie 2015, ofițerul de urmărire penală a solicitat o nouă prelungire a termenului, până la 30 aprilie 2015, care a fost admisă. Totuși, a fost comisă o eroare tehnică, în ordonanța procurorului fiind menționată data 28 februarie 2015 în loc de 30 aprilie 2015, cum solicita ofițerul de urmărire penală. De asemenea, în această perioadă nu s-au efectuat acțiuni de urmărire penală.

19. Instanța de apel a admis apelul procurorului și a casat sentința în privința lui Mihail Iuzu, stabilind că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept procesual. Instanța a subliniat că temeiul de achitare a inculpatului Mihail Iuzu nu a fost corect, deoarece nu s-a demonstrat lipsa faptei, ci că acuzația de trafic de influență în privința lui Mihail Iuzu nu era susținută de dovezi suficiente. Martorul Valeriu Babenco a declarat că, în 2013, el a gestionat un dosar penal de huliganism în care Mihail Iuzu nu a avut o implicare directă. El a subliniat că nu au existat discuții despre bani. Instanța a menționat că înregistrarea convorbirii din 18 mai 2013 prezenta un glas asemănător cu al lui Mihail Iuzu, dar ea nu a fost considerată o dovadă concludentă. Colegiul a evidențiat și declarația martorului Iurie Midor făcută în instanța de judecată, care a declarat că Mihail Iuzu nu a participat la discuția din 18 mai 2013.

20. La 22 iunie 2023, decizia Curții de apel Comrat din 18 aprilie 2023 a fost atacată cu recurs de avocatul Igor Șchiau în comun cu condamnatul Veaceaslav Cojocar. Ei invocă art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Recurenții au solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor esențiale din cererea de apel.

21. La 06 iulie 2023, procurorul Lilia Sîrbu a depus recurs, în care invocă temeiul din art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală. Procurorul a solicitat casarea parțială a deciziei în privința lui Iuzu Mihail și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Procurorul nu a fost de acord cu motivarea instanței de apel referitor la aprecierea probelor, criticile invocate fiind axate pe faptul că instanța de apel și-a motivat soluția doar pe unele argumente preluate selectiv, a distorsionat declarațiile martorului Iurie Midor și, fără motive convingătoare, nu a luat în calcul stenograma înregistrării audio din 18 mai 2013. Procurorul mai susține că soluția instanței contravine dispozitivului.

22. La 07 august 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților de a depune referinței la recurs. La 04 septembrie 2023, avocatul Serghei Rusev, în interesele lui Mihail Iuzu, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către procuror ca fiind inadmisibil. Avocatul a menționat că în instanța de apel s-a constatat cu certitudine că Mihail Iuzu nu a comis faptele ce îi sunt incriminate. La 22 august 2023, procurorul Sergiu Crijanovschi a depus referință în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Igor Șcheau, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia contestată conține motive clare și legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Articolul 3 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Articolul 3. Acțiunea legii procesuale penale în timp

(1) În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

(2) Legea procesuală penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege procesuală penală, pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.”

24. Modul de examinare a recursurilor împotriva deciziilor instanțelor de apel a fost modificat prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 1 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3) al acestei legi:

„(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

25. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde;”

26. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„Articolul 434. Limitele judecării recursului

Judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 427.”

27. În perioada relevantă, articolul 326 Cod penal prevedea următoarele:

”(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite,

(1/1) Promisiunea, oferirea sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin. (1), pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cînd respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, în scopul indicat la alin. (1)

(2) Acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (1/1):

...

b) săvîrșite de două sau mai multe persoane;

se pedepesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Recursurile examinate au fost declarate în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

29. Conform sensului art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul emite actul de dispoziție conform legii procesuale penale în vigoare la ziua emiterii lui. Alin. (2) al aceluiași articol permite caracterul ultraactiv al legii procesual-penale, însă doar cu condiția că caracterul ultraactiv este prevăzut de legea nouă. Legea nr. 246/2023, în vigoare din 1 septembrie 2023 (a se vedea paragraful 21), a schimbat fundamental temeiurile și procedura de judecare a recursurilor împotriva deciziilor instanței de apel, iar această lege conține o normă de acordare a caracterului ultraactiv al prevederilor abrogate prin Legea 246/2023, însă norma în cauză se referă doar la temeiurile de recurs. Prin urmare, toate celelalte schimbări aduse procedurii de examinare a recursurilor prin Legea nr. 246/2023, inclusiv cele privind admisibilitatea recursului, limitele judecării recursului și decizia instanței de recurs, se vor aplica și recursurilor care au fost declarate până la 1 septembrie 2023.

30. Recurenții solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Cauza a fost deja trimisă anterior la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție. Conform art. 434 alin. 2 Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. Art. 434 alin. 2 Cod de procedură penală a fost dat într-o nouă redacție prin Legea nr. 246/2023, iar modificările au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. Legea 246/2023 nu face distincție între rejudecările dispuse până la 01 septembrie 2023 și cele depuse după această dată. Scopul limitării numărului trimiterilor la rejudecare este de a reduce riscul tergiversării examinării cauzelor. Având în vedere scopul acestei norme, ar fi contrar spiritului acestei modificări dacă trimiterile la rejudecare dispuse până la 01 septembrie 2023 nu ar fi fost luate în calcul. Prin urmare, după trimiterea o dată la rejudecare, indiferent de data dispunerii rejudecării, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Aceasta nu afectează cu nimic dreptul la apărare sau drepturile victimei

infrațiunii, având în vedere că, conform art. 427 alin. (3) și art. 433 alin. (4) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție poate organiza ședințe publice și reanaliza probele conform procedurii instanței de apel. De asemenea, noua lege nu interzice Curții Supreme de Justiție să înrăutățească situația acuzatului în urma admitterii recursului procurorului împotriva deciziei instanței de apel.

31. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel, atât timp cât aceasta este legală.

32. Recursul apărării este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. Totuși, din motivarea recursului dat rezultă că se invocă doar motivarea deficientă a deciziei instanței de apel, care urmează fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6). Recursul procurorului este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

33. Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală, subliniază că acesta se referă la motivarea deciziei instanței de apel și include cinci situații distincte:

- a) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- b) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- c) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- d) dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- e) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

34. Recurenții au invocat în recursuri aceleași motive ca și în apelurile declarate. Recurenții nu explică în detaliu care din cele cinci situații prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală sunt aplicabile prezentei cauze. Completul de judecată deduce din recursul avocatului doar situația a), iar din recursul procurorului – situațiile a), b) și c). Având în vedere argumentele din recursul procurorului, instanța de recurs va examina recursul procurorului prin prisma situațiilor a) și c).

35. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul prevăzut la para. 33 lit. a) ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate,

printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

a. Recursul apărării

36. Apărarea nu menționează în recurs care argumente esențiale invocate în apel au fost lăsate fără examinare de către instanța de apel. Din motivarea recursului dat rezultă doar dezacordul cu aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel, care nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală.

37. Instanța de apel a stabilit (a se vedea para. 19) că declarațiile lui Iurie Midor și înregistrările audio confirmă faptul că suma de 2.500 euro nu a fost oferită pentru compensarea prejudiciilor cauzate lui Veaceslav Cojocaru, ci pentru promisiunea de a înceta urmărirea penală pornită împotriva lui Midor. Mihail Iuzu de asemenea a declarat că îl cunoaște pe Veaceslav Cojocaru, ceea ce poate vorbi despre posibilitatea influențării organului de urmărire penală, fapt declarat de mai multe ori de către Veaceslav Cojocaru în cadrul întâlnirilor din din 16 și 18 mai 2013. Deși înregistrarea din 18 mai 2013 nu poate confirma glasul celor patru participanți la discuție, Iurie Midor a confirmat că Veaceslav Cojocaru a participat la acea discuție. Instanța de apel a mai constatat că argumentul apărării cu privire la neprelungirea urmăririi penale se bazează pe o greșeală tehnică. Această argumentare a curții de apel este convingătoare.

38. Instanța de apel nu a respins detaliat argumentul apărării cu privire la inadmisibilitatea înregistrărilor din 16 și 18 mai 2013. Instanța de recurs notează că nu a fost contestat faptul că înregistrările date au fost efectuate de către Iurie Midor. Ultimul a declarat că a făcut înregistrarea cu telefonul mobil. Nu a fost susținut niciodată că Iurie Midor a fost un agent sub acoperire. Din înregistrări rezultă că el dorea să obțină încetarea cauzei penale împotriva sa. Înregistrările au fost efectuate pentru a se asigura că nu este amăgit, cu câteva zile până la raportarea cazului la CNA și pornirea urmăririi penale în prezenta cauză. Din aceste fapte rezultă că înregistrarea convorbirilor din 16 și 18 mai 2013 nu a fost făcută de autoritățile statului sau cu implicarea autorităților statului. Codul de procedură penală nu interzice folosirea în procesul penal a înregistrărilor efectuate de persoane private, până la pornirea urmăririi penale, cu un scop legitim, cum ar fi cel de a se proteja, și când acest lucru poate fie considerat în mod rezonabil necesar. Folosirea în procesul penal a unor probe obținute în afara procesului penal nu este contrară nici art. 6 CEDO (a se vedea hot. CtEDO [Allan v. Marea Britanie](#), 2002, § 42; [Gafgen v. Germania](#), 2010, § 163).

39. Din motivele de mai sus, recursul apărării nu poate fi admis și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

b. Recursul procurorului

40. Prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, procurorul susține în recurs că instanța de apel și-a motivat soluția doar pe unele argumente preluate selectiv, nu a luat în calcul declarațiile martorului Iurie Midor în ansamblu și, fără motive convingătoare, nu a luat în calcul stenograma înregistrării audio din 18 mai 2013. Completul reiterează motivarea instanței de apel potrivit căreia înregistrarea audio din 18 mai 2013 nu confirmă că Mihail Iuzu a participat la discuția din acea dată, iar martorul Iurie Midor a declarat repetat în instanța de judecată că la acea discuție a participat o altă persoană decât Mihail Iuzu (a se vedea para. 10 și 20). Procurorul nu a susținut în recursul său că aceste concluzii ale instanței de apel nu au un fundament probator sau că sunt ilogice. Aceste circumstanțe nu exclud versiunea că la întâlnirea din 18 mai 2013 a participat o altă persoană decât Mihail Iuzu, care s-a prezentat ca fiind Mihail Iuzu, iar acest dubiu, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului.

41. Completul reiterează că, conform art. 434 Cod de procedură penală, instanța de recurs nu poate admite recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (a se vedea para. 32). Deși susține că există contradicții între soluția instanței de apel și dispozitivul deciziei, procurorul nu a explicat în recurs în ce constă această contradicție.

42. Prin urmare, recursul procurorului este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

43. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) și art. 435 alin. (1) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de avocatul Igor Șcheau și Veaceslav Cojocaru ca neîntemeiat;

Declară inadmisibil recursul procurorului.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea